

Schuldsanering?

DSC: Beker 22-01-2016

In ons dagelijkse leven speelt "Schuld" een belangrijke rol. Bij elke gebeurtenis (vooral degene die ons onwelgevallig zijn) doen we groot onderzoek naar wie degene is die we daarvan de schuld kunnen geven. Als je erin slaagt de schuld aan een ander te geven, heb jij hem niet meer, toch?! Ben je er vanaf. Schuldvrij leven schijnt een belangrijk doel te zijn. Opmerkelijk is dat we van dit belangrijke concept zo weinig weten. Er bestaat amper onderzoek (wetenschappelijk of anders) naar. Ik heb het eens opgezocht en het is bijna niets, wat er over te vinden is. Google geeft (weliswaar binnen 0,41s) slechts 29.200.000 hits. Een verwaarloosbaar aantal. We hebben er ook geen maat van en kunnen het dus niet eens meten? Wie heeft het meeste schuld, en wanneer? we weten het niet en nooit. Vreemd is ook dat alhoewel we het heel belangrijk vinden iemand de schuld te geven, dit daarna meestal geen gevolgen heeft. Via ongelofelijke discussies doen we ons best duidelijkheid omtrent de schuldvraag te krijgen, maar dan doen we met die constatering niets.

U begrijpt, deze opmaat dient om te beschrijven dat we de kwartfinale Beker tegen het sterke DSC verloren hebben en dat we omtrent de schuldvraag van dit debacle nog volop in discussie zijn. Aangezien ik mijzelf op dit gebied expert mag noemen (ik heb werkelijk vreselijk veel schuld!?) zal ik hieronder mijn steentje bijdragen.

Normaal is het simpel. Je geeft degene die niet gewonnen hebben (Wilbert, Feike en Sander) de schuld van hun teleurstellend presteren. Zij hebben niet het maximum (winst) gehaald en dragen dus verliesschuld. Maar zo eenvoudig is het natuurlijk niet. Er zijn in het vakgebied der schuldgeverij vele nuances aanwezig. En zo ook hier.

Het begon al ver voor aanvang. Om redenen die nog steeds onderwerp van gesprek zijn, had ik (als teamleider algemeen eindverantwoordelijk en daarmee onmiddellijk kandidaat grootschuld) besloten mezelf niet op te stellen. Dit vanwege de verwachte sterkte van DSC. Een opmerkelijk besluit want verleden seizoen hadden we het evenzosterke DSC zelfs met mijn medespeling met 3,5 – 0,5 het bos uitgehakt. Wat is dat voor slapte, lafheid en onzekerheid? Dat we op vrijdag moesten spelen was een mager excuus. Dit is namelijk de dag waarop ik des 's avonds meestal vanwege extreme moeheid slechts in staat ben tot pulpkijkerij (hierover sprekende mag ik toch wel even toegeven dat ik een grootfan ben van The Voice. Het briljante programma dat door Feike als DE NOISE omschreven word, en de reden is waarom hij zo graag op vrijdag speelt. Dan heeft hij een alibi het huis uit en daarmee dus the Noise te onvluchten. Ik vind het fantastisch. Dit is precies de crap die mijn moede hersenen vrijdagavond nog net aan kunnen. Doet daarbij een (of twee) pilsje (s) bij en wat borrelnootjes, en mijn vrijdagavond is zoals hij zijn moet.) en bankliggerij. En is mijn vorm de laatste tijd niet wat hij voor dit soort tegenspelers zijn moet, maar toch. Hier vangt de schuldgeverij dus reeds aan. Dit had ik (vooral achteraf gezien) nooit moeten doen. Reeds was vooraf de grootste fout al gemaakt en de grootste schuld reeds duidelijk. Maar over deze thematiek zijn we natuurlijk daarmee nog niet uitgesproken.

Wat te denken van de opstelling van de 4 welspellenden. Goede (maar ook slechte) ervaringen hebben we met de "Wilbert". Sterksten op 2 en 3, waarvan winnen voldoende is voor doorbekereren. Om redenen onbekend zaten ze nu conventioneel. Waarom?

Belangrijke vragen voor de schuldzoekers. Nogmaals, ernstige schuld des teamleiders die dus nu reeds dubbel belast is!!

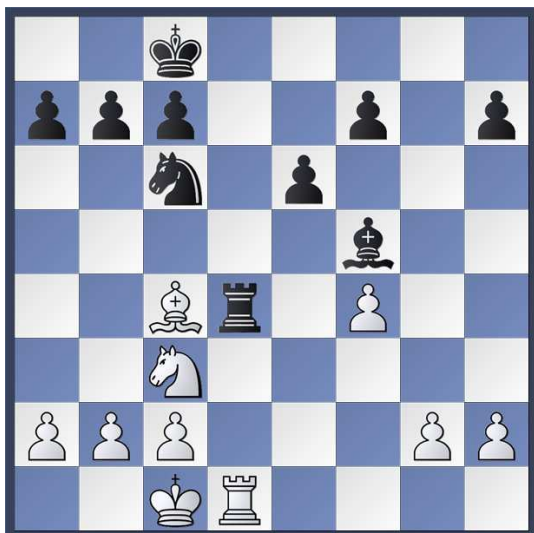
Te Dongen werden we ondergebracht in een werkelijk bizar kleine ruimte. Het woord ruimte suggereert dat hiervan sprake was maar laat mij U duidelijk zeggen. Dat was niet het geval. In deze krapte/engte was zo dramatisch weinig ruimte dat het ademen gecoördineerd moest worden. Mensen werden pas toegestaan uit te ademen als anderen eerst via inademing de daarvoor benodigde mogelijkheid gecreëerd hadden. Voor publiek, laat staan coaches, was er natuurlijk überhaupt geen ruimte. Vandaar dat op bepaalde momenten mijn coaching niet helemaal in orde was. Ik kon fysiek gewoonweg niet aanwezig zijn.

(Onlangs werd mijn oudste met 7 Italianen een paar uur in een lift vastgezet. In Brussel wel te verstaan. Dit detail is belangrijk, want als je daar de brandweer of lifttechnici belt, dan gebeurt er nog niks. Als je al geen claustrofoob bent, dan word je het wel. Ik zal niet uitweiden omtrent wat er wel gebeurd is, maar laat mij U duidelijk maken dat ik daar nog steeds zorgen over heb.)

Nu werd mijn afwezigheid ook in belangrijke mate verklaard door de komst van Nico (die daarmee dus ook schuld op zijn schouder laadt) die in de bekerwedstrijden tegen DSC altijd aanwezig is. Daar zat ik dus gezellig (pilsje, nootje, the Voice) in de zeer ruime bar Niek te bevluggeren. En net toen ik 4-0 voorkwam (we speelden voor 5 winstpartijen om een tweede consumptie) kwam Sander vertellen dat hij verloren had. Huh? Hoe kan dat? Ja, dameruïl, gebruikelijke middenspelcomplexiteit, goede tegenstander, foutje, enzovoorts. Hij had in reeds mindere stelling nog een keer remise aangeboden. Das dan wel weer slim (vooral nu achteraf blijkt dat hij verloren had), maar het werd geweigerd. Wij (nog meer concreet: IK) wist van dat alles echter niets, en schrokken natuurlijk nogal. Oei, 1-0 achter, daar wordt het niet makkelijker van. Sanders maar snel alvast de schuld gegeven natuurlijk.

Snel wring ik me de speelzaal in en inspecteer zo snel mogelijk (net als onder water was er geen ruimte voor ademhaling) de 3 overblijvende borden. Om redenen van vertrek van Sander uit de zaal en kon ik er eventjes in. Genoeg om te zien dat Feike niet kon verliezen, Wilbert gewoon dat vermogen niet heeft en dat Remco gaat winnen. Ok, alles cool. Met Remcos winst en Feikes en Wilberts onvermijdelijke remises komen we door. Snel terug naar Nico voor de allesbepalende vijfde winst.

Blijkt net op dat moment (toen ik er dus NIET (ik herhaal NIET) was) Feikes tegenstander remise aangeboden te hebben. Een naar later bleek: uiterst belangrijk en vaak besproken moment. Ik geef U even zijn stelling:

Liefrink – De Moor

16w

Deze stelling is door uiterst effectief antischaak ontstaan. Beiden hebben geruild wat er te ruilen viel. Het vervolg is voorspelbaar: Natuurlijk: torens er af, looper via d3 er af. Remise, remise, remise. Niet alleen is er niet veel anders van te maken, belangrijker is dat het tot dan gepresenteerde spel duidelijk maakt dat zowel wit als zwart alles wat niet naar remise neigt, uit de weg gaan. Remise lijkt onvermijdbaar.

Maar hoe staat Wilbert?

Ik weet niet precies of dit het juiste moment is (want, ik wist niks, nergens van, was onbetrokken, niet aanwezig en druk met Nico, want stond inmiddels nog maar 4-1 voor. Sanders verlies had me dieper geraakt dan ik dacht. Ik begon zowaar van Nico te verliezen), maar heb maar even aangenomen dat beide bordes een zelfde zetritme hadden.

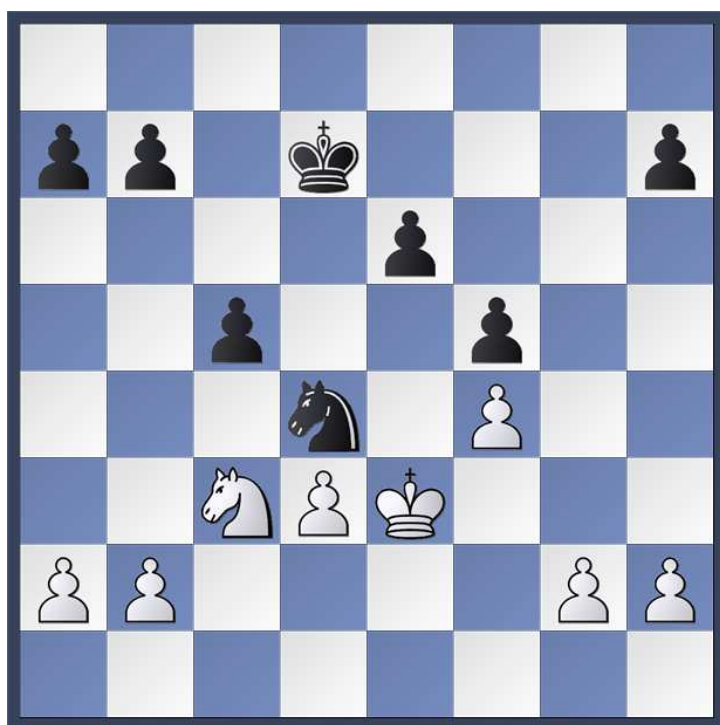
Van der Burght – Schreurs

16w

Hier zegt mijn software dat wit +1,2 staat. Dit vermoedelijk (wie zal het zeggen) vanwege de aankomende witveldige dominantie der witten en de onderontwikkeldheid der zwarten.

Feike oordeel (geheel zelfstandig, Nogmaals: Nul Nada Overleg) is niet onterecht dat Wilbert slechter staat en besluit (hetgeen ik overigens in het geval dat er wel overleg (wat dus niet het geval was) was geweest, ook voorgesteld (opgedragen?) zou hebben) door te spelen. Dat had Feike (klasbak als hij is) goed gezien. Vaak en veel is dit besluit onderwerp van schuldschuiverij geweest. Hier was verwijtbaarheid. Ik zie het anders. Met een remise op 3 na verlies op 4 met deze stelling op 2, was het moeilijk geworden. Weliswaar stond Remco gewonnen (we hebben het in dit hele verslag niet vaak over hem, maar laat ik duidelijk zijn. Hij speelde uitstekend en er was nog geen moment niet eens niet maar de geringste twijfel over de uitslag aldaar. Remco ging winnen!!), maar voor Feike was het eenvoudig! Doorspelen Feike, MAAR NATUURLIJK REMISE IN HET OOG HOUDEN.

En conform voorspelling vervolgde Feike aldus: 16: Td4 Pd4; 17: Ld3 Ld3: 18: cd Kd7; 19: Kd2 f5; 20: Ke3 c5

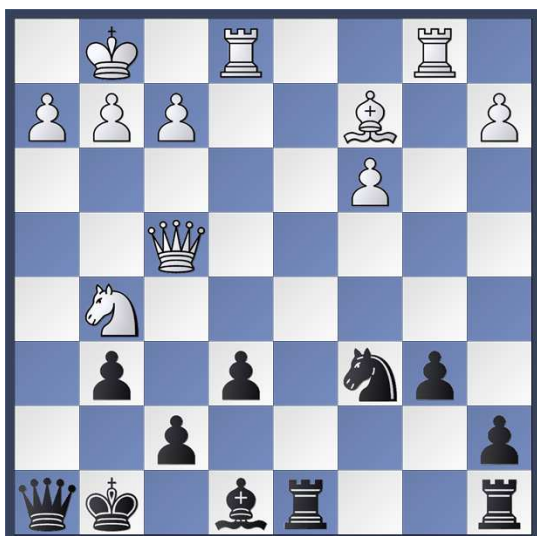

Liefrink – De Moor

21w

En besluit alhier Wilberts zijn stelling nog maar eens te bekijken. Weet het wederom (ik weet eigenlijk zelfs nu nog niks. Ik kan zelfs met achteruitwerkende kracht bewijzen geen enkele kennis nog bemoeienis gehad te hebben. Of dat relevant is voor de uiterst belangrijke schuldvraag is natuurlijk een voornamelijk juridische vraag. Heeft men vanwege onbetrokkenheid ook geen schuld? Had men niet juist betrokken moeten zijn, danwel daar voor moeten zorgen. Met name in topmanagement ook een relevant thema. Ik wist het niet, leidt niet tot gevangenstraf, maar wel tot ontslag op grond van slecht

management!!) niet. Sta inmiddels 4-4 en heb eigenzorgen zat. Niek heeft mijn aanpak onder controle, ik moet switchen van systeem anders kost het me nog een consumptie. ZORGELIJK!! In the mean time staat Wilbert ongeveer als volgt:

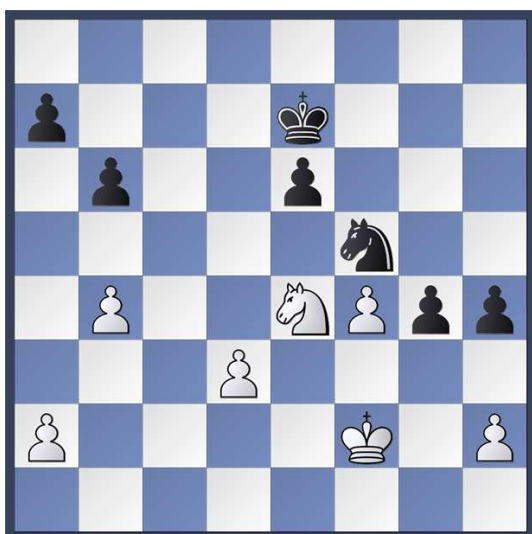

Van der Burght – Schreurs

24w

Ja, dat ziet Feike natuurlijk in een oogopslag. Dat zie zelfs ik nog wel. Offeren op g6 en dan doorbeuken. KAN NIET FOUT GAAN. Dat kan Maarten niet missen. Wilbert gaat verliezen en plots moet Feike dus winnen. Dat zal in zijn remisestelling niet meevallen. Hoe te winstpogen?? En terwijl Feike zich daarover buigt mist hij de fout die Maarten maakt en waarover we later zullen berichten en besluit dus wat we inmiddels achteraf omschrijven als een volledig ongemotiveerde winstpoging (BLUNDER is nog accurater en geeft nog duidelijker schuldtoewijzing). In arren moede besluit Feike dus (schrijf je dat zo? Klinkt en staat wel goed!!) maar tot:

21: g4 (??) fg; 22: Pe4 Pf5; 23: Kf2 Ke7; 24: Pc5 b6; 25: Pe4 h5; 26: b4 h4

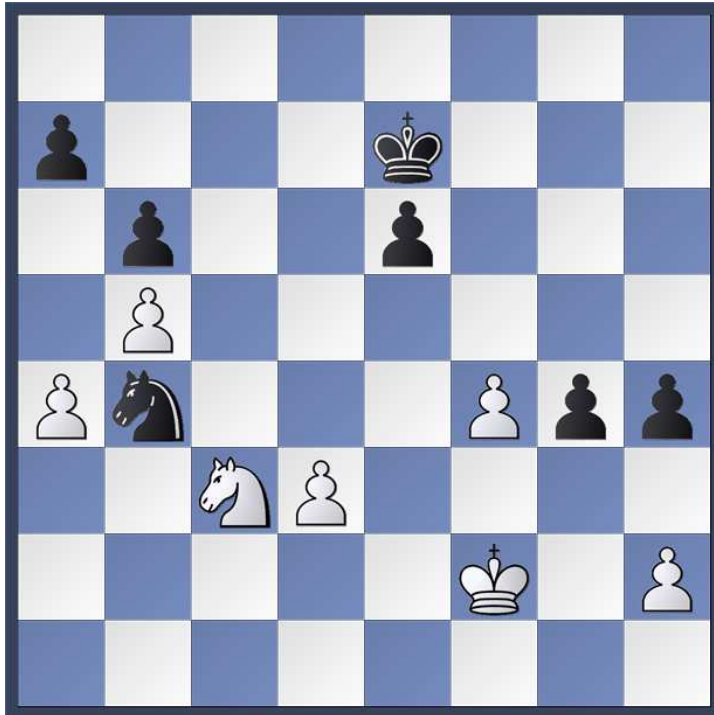

Liefrink – De Moor

27w

En bereikt op zet 27 bovenstaande stelling. Hij weet natuurlijk inmiddels dat Wilbert zijn stelling gered heeft (oftewel dat Maarten hem verklungelbatzt heeft) en dat remise genoeg is. Maar die is niet meer zo eenvoudig te vinden. Fritz geeft (met vele anderen) aan dat 27: a4 of zelfs 27: b5 ruimschoots remise marge geeft, maar Feike gaat via 27: Pc3 (ziet er eerlijk gezegd nog niet zo slecht uit, zegt mijn eerste gezicht) het verkeerde pad op. Via namelijk de volgende zetten wordt de volgende stelling bereikt.

27: Pc3 Pd4; 28: a4 Pc2; 29: b5 Pb4;

Liefrink – De Moor

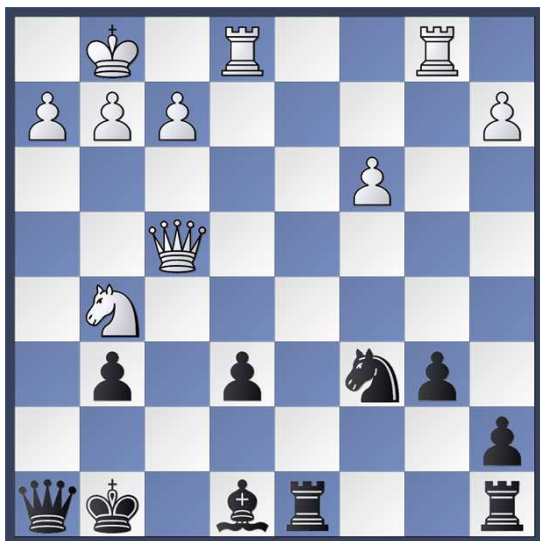
30w

Die met het nodige kunstenvliegen nog steeds te redden valt. Immers, via Ke3 en de daarop volgende paardenruil staat wits centrale koning net goed genoeg om via bv f4 binnen te komen (denk ik tenminste, zit hier zomaar zonder computer wat voor me uit analyseren). Feike verkiest het om via 30: d4 Pd5; 31: Pe4 Pf4 een pion achter te geraken en een duidelijke verliesstelling te verkrijgen die Eric probleemloos naar winst brengt.

Na aldus verloren te hebben meldde Feike mij dit gegeven voorzien van de slechts bij hem bestaande wetmatigheid: Als Feike verliest gaan we door?? Dit Dogmatische Fundament van Feikes Bekerschaak-Paradigma is dus inmiddels verworpen. We zijn in een nieuw paradigma terecht gekomen dat op een nieuwe Para-dogma gebaseerd is: Als HanS niet meespeelt verlaten we de beker (wat iets heel anders is dan beweren dat wet hem altijd doorgaan!!!) of ziets??

OK, Feike draagt schuldtechnisch dus redelijk bij. Naast HanS, Nico en Sander hebben we dus nu Feike als hoofdschuldrunder van dienst. Dan is nu Wilbert aan de beurt, die vanaf de remiseafwijzing van Feike, maar dan x zetten later, de volgende stelling kreeg

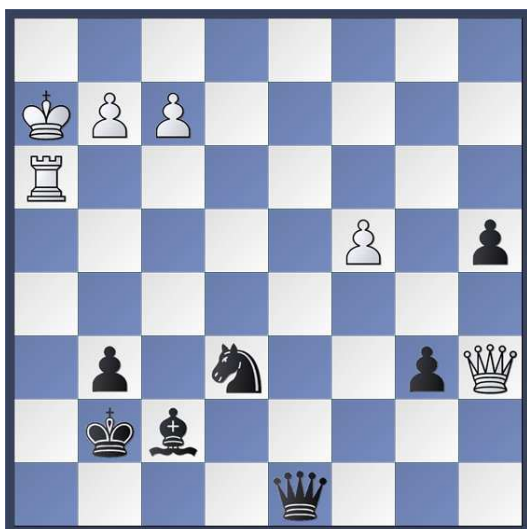
Maar dan blijkt pas hoe alles kan verkeren. Want Wilbert (met wat hulp van Maarten) had zijn stelling niet alleen de remisemarge in getrokken, maar zelfs winstkansen. Want na inderdaad: 24: Lg6 fg. Hebben we onderstaand

Van der Burght – Schreurs

25w

Maar dan moet Maarten natuurlijk wel Te6 spelen (teneinde Te8 met mat op f7 te dreigen?). Maarten speelt 25: Pe6 en na vele zetten, waarin Wilbert regelmatig in tijdnood was en het helemaal niet makkelijk was kwamen we op zet 47 voor zwart alhier.

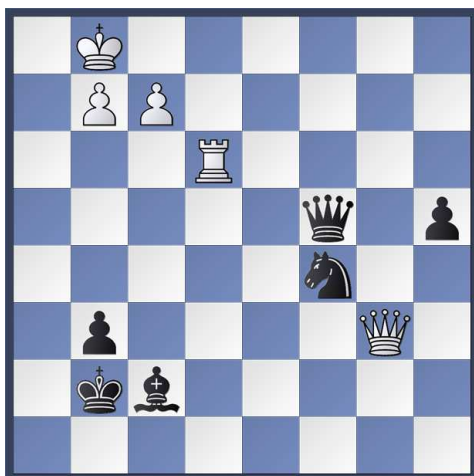

Van der Burght – Schreurs

47z

Beter heeft Wilbert niet gestaan. Even voor de duidelijkheid. Zwart MOET winnen. Remise gaat nergens meer over. Sander en Feike waren down. Remco had zoals reeds verwacht gewonnen. Winst volstaat. Remise is uit den boze. Hoe dat te bewerkstelligen. NATUURLIJK (sprak hij stoer met behulp van zowel computers als Wilbert zijn eigenanalysesachteraf) Via Pf4 staat hij ruim 3,25! En eigenlijk gewonnen. Zelfs na het belangrijk mindere Pc5 (wat inderdaad veel sneller te zien endus te spelen is) blijft de voorsprong 1,8!

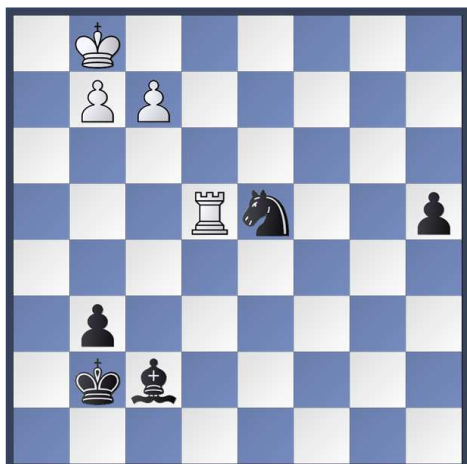
Later, vele zetten later, zijn we hier. Zwart heeft zich ondanks de nodige complexiteit en tijdnood netjes in de plus gespeeld en mijn software vind het voordeel der zwarten circa 2 pionnen.

Van der Burght – Schreurs

51z

Maar dan moet Wilbert wel 51: ... a3 spelen (dat via bv Dd6 Dc1; Kh2 Db2; Dc5 a2; Ta3 a1D tot kwalwinst en dus stukvoor leidt). En niet 51: ... Pe6 52: Db2 Dd4 dat niet alleen tot dameruil leidt maar zelfs na 52: Dd4 Pd4 via Te4 tot a-pion verlies en onderstaande stelling:

Van der Burght – Schreurs

54z

Ziehier de winstmogelijkheden die Wilbert niet verzilverde. Hoeveel schuld kan je hebben? Nou, het kan nog erger, want toen hij dus in deze slotstelling zijn waardevolle A-pion kwijtraakte, accepteerde hij remise. WHAT???, (ik hoor het U denken), WAAROM?? Staat hij verloren of zo??? IS remise voldoende voor doorgaan?? Is het hem door zijn coach opgedragen (NEE, zeg ik voor de veelste maal, de coach heeft zich er niet mee bemoeid. DAT HAD HIJ INDERDAAD WEL MOETEN DOEN. Heeft niet ooit Van Hanegem gezegd dat hij als Dick Advocaat in het Nederlands elftal Robben nogmaals zou wisselen, hem neer zou HOEKEN!!).

Dus ook Wilbert draagt schuldtechnisch zijn steentje bij.

Laat mij duidelijk zijn. Zelfs Remco draagt schuld. Hij had dit alles moeten voorkomen. Desnoods met geweld. Zelfs de niet aanwezigen dragen schuld. Zij hadden namelijk wel aanwezig moeten zijn om dit te voorkomen. Zelfs de doden dragen schuld. Zij hadden namelijk uit hun graf op moeten staan, teneinde dit te voorkomen.

Snapt u waar ik heen wil. Wat de onzin is van schuldgeverij? Dat het tot niets leidt. Degene die wat te verwijten viel, doen dat zelf wel. Weinigen weten het niet als ze wat te verwijten valt. Wat mij betreft is de schuldvraag volkomen irrelevant. En als ik hem dan al relevant vind, dan geef ik de schuld van deze tragedie aan de Dongenaren. Die hebben het goed gespeeld. En waren over de breedte gewoon beter. Klasse, DSC-ers. En niet onverdiend. Onze 3,5 – 0,5 van verleden jaar is gewroken. Complimenten, en nu maar zien die beker te pakken.

Groet
HanS